

Titel: Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.

Citation: "Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.", i *1902/1903: Lovforslag*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e26040/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, [kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, maa der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strengere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse ere til Stede.

Skal i en Nævningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel 89.

Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.

§ 1006.

Domme, afsagte af en Underret, kunne, med de nedennævnte Undtagelser af Overanklageren eller Tiltalte paaankes til den Landsret, til hvis Kreds Underretten hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun paaankes af Overanklageren, naar anden Straf end Bøde eller Konfiskationsstraf kan idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Landsrettens Formand undtagelsesvis paa Andragende — der maa fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afsigelse, efter dens Forkyndelse — tilstede Anke (§ 764), naar han finder, at særlig Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Landsrettens Formand tilstede, at de i §§ 981—983 ommeldte Afgørelser paaankes af Overanklageren og den i § 983 omhandlede Afgørelse af Tiltalte.

Naar saadant Andragende indgives, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyrdselsen skal udsættes eller standses; dette sker i hvert Fald, naar Anke tilstedes.

§ 1007.

Ved Paaanke af Underretsdomme blive Reglerne i §§ 987—995 i det hele at anvende med de Lempelser, som følge af Forholdets Forskelligheder, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Tiltaltes Ankemeddelelse (§ 992, jfr. § 994) kan, naar han afgiver samme personlig, fremsættes mundtlig til Underrettens Retsbog, selv om det ikke sker straks ved Dommens Afsigelse; Dommeren bør være ham behjælpelig herved.

2) Underrettens Afgørelse af, hvor vidt Tiltaltes Skyld er godtgjort, kan i sin Helhed undergives Landsrettens Prøvelse. I Politisager kan dette dog kun ske, naar Landsretten finder Foje hertil, efter hvad der er opgivet i Ankemeddelelsen, der med Hensyn hertil uden Ophold af Overanklageren bliver at forelægge for Landsretten.

Uden for Politisager betragtes en Anke, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, som omfattende ogsaa Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, naar ikke Ankemeddelelsen udtrykkelig gaar ud paa det modsatte. Er der fra den

ene Side rejst Anke, som ikke omfatter Bevisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Ankefrist for hans Vedkommende er udløbet, inden for fire Dage, efter at han har modtaget Meddelelse om Anken, paaanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmaalet.

3) Skal Anken omfatte Bevisbedømmelsen, kræves ingen nærmere Angivelse af Ankegrund.

4) Hvor Landsretten i Henhold til § 1006 har tilstedet Anke, maa fornøden Ankemeddelelse og Begrundelse afgives inden en Uge, efter at Tilladelsen er meddelt

§ 1008.

Saa snart Ankemeddelelse har fundet Sted, har Modparten Adgang til for Landsretten at fremsætte Begæring (jfr. § 898) om Ankesagens Afvisning af nogen af de i § 997 nævnte Grunde, eller fordi Anke er udelukket efter § 1006. Saadan Afvisning kan ske — være sig efter Begæring eller i Embeds Medfør — ved Kendelse i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der er givet den ankende Adgang til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 1009.

Omfatter Anken ikke Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, har Overanklageren i Lighed med, hvad der er foreskrevet i § 996, snarest muligt til Landsretten at oversende Ankemeddelelsen og Sagens øvrige Akter. Ved Sagens videre Forberedelse og Behandling blive Reglerne i §§ 998—1000 og 1002—1005 at anvende med de fornødne Lempelser. Skulle ny Oplysninger tilvejebringes (§ 999), paahviler det Overanklageren at foretage de hertil fornødne Skridt.

Under Domsforhandlingen har den ankende først Ordet. I øvrigt skulle Reglerne i Kap. 82 finde Anvendelse paa denne Behandling, for saa vidt saadant ikke er udelukket ved Forholdets Forskellighed eller særlig Bestemmelse.

Den Omstændighed, at Tiltalte i en Sag, hvor ingen Forstøver er beskikket (jfr. § 708), hverken møder selv eller ved en Forstøver under Domsforhandlingen, er ikke til Hinder for, at denne fremmes; dog kan Retten, for saa vidt Anken er rejst af Tiltalte, efter Overanklagerens Paastand ved Kendelse afvise Ankesagen, naar denne skønnes ikke med Nytte at kunne forhandles, uden at nogen møder paa Tiltaltes Vegne.

§ 1010.

Omfatter Anken ogsaa Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, finder en fuldstændig ny Domsforhandling Sted for Landsretten. Sagens Forberedelse, Behandling og Paakendelse foregaar efter Reglerne i Kapitlerne 81, 82 og 84, for saa vidt ikke Forholdets Forskellighed udelukker disses Anvendelse, og afvigende Regler ikke ere givne i de følgende Paragrafer.

Er Sagen kun indanket af Tiltalte, kan der ikke idømmes strengere Straf end bestemt af Underretten.

§ 1011.

Anklageskrift udfærdiges uden Ophold af Overanklageren; foruden de Angivelser, der ere foreskrevne i § 884, skal det indeholde en Henvisning til Underrettens Dom.

Forlyndes Anklageskrift inden Udlobet af den i § 991 fastsatte Frist, er anden Ankemeddelelse fra Overanklagerens Side unødvendig.

§ 1012.

Foruden de i § 887, 1ste Punktum, og § 888, 2det Punktum, ommeldte Aktstykker bliver endvidere Udskrift af Underrettens Dom og af Domsforhandlingen for Underretten at indlievere paa Landsrettens Kontor og at meddele Forsvareren eller, hvis der ingen Forsvarer er, Tiltalte.

Hvor en frifindende Dom er paaanket af Overanklageren, kan Afvisning fra Landsretten ske overensstemmende med § 896, naar det findes, at Overanklageren mangler Paataleret, eller at det paatalte Forhold ikke er strafbart, eller at Straf er udelukket ved Forældelse.

§ 1013.

De for Underretten afhørte Vidner og Syns- eller Skøns mænd, hvis Forklaringer skulle benyttes som Bevis under Ankesagen, blive at afhøre paa ny for Landsretten, medmindre Sagen findes at kunne tilstrækkelig oplyses ved Oplæsning af de Forklaringer, som de paagældende have afgivet for Underretten.

Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forfald i et Tilfælde, hvor Anken er rejst af ham og omfatter Bevisbedømmelsen, kan Retten ved Kendelse afvise hans Anke, naar den finder, at Forhandlingen ikke med Nytte kan fremmes i hans Fraværelse, og navnlig at Oplæsning af hans tidligere Forklaring ikke kan træde i Stedet for ny Afhøring (jfr. § 916).

§ 1014.

Landsrettens Dom i en fra en Underret indaanket Sag kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Højesteret (§ 764) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, naar særlig Grund hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemt i § 1006, 2det Stk., og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølgtagelse Reglerne i sidste Stykke af § 1006 og i § 1007 Nr. 4 tilsvarende Anvendelse.

Reglerne i Kap. 88 blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

*Kapitel 90.***Kære til højere Ret.**

§ 1015.

Over for Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Undersøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gores til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 986 og 1006, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, over for hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Over for Domme kan Kæremaal kun rejses i de i §§ 1070 og 1073 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog uden for de Tilfælde, hvor Adgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og for saa vidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller hæves, eller angaar Fængsling, Be-